

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 49/03-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. februára 2003 predbežne prerokoval sťažnosť V. S., bytom T., ktorou namieta porušenie svojich práv a slobôd podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutiami Okresného súdu v Trnave sp. zn. 22 C 22/94 a Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3 Co 234/98, 3 Co 235/98 a 3 Co 14/99, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. S. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. februára 2003 doručená sťažnosť V. S., bytom T., (ďalej len „navrhovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich práv a slobôd podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodnutiami Okresného súdu v Trnave sp. zn. 22 C 22/94 a Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3 Co 234/98, 3 Co 235/98 a 3 Co 14/99. Navrhovateľ žiada, aby ústavný súd uvedené rozhodnutia zrušil, veci vrátil všeobecným súdom na ďalšie konanie a jemu priznal primerané finančné zadosťučinenie v bližšie neurčenej výške.

Porušenie svojich práv a slobôd vidí navrhovateľ v nesprávnych procesných postupoch a vo vecnej nesprávnosti uvedených súdnych rozhodnutí. V návrhu výroku (petite) sťažnosti navrhovateľ žiada vyslovenie porušenia len práv a slobôd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. V ostatnom texte sťažnosti navrhovateľ tvrdí, že došlo aj ku porušeniu jeho ďalších práv podľa čl. 1, čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1, 3 a 4, čl. 48 ods. 2 ústavy. Podľa § 20 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia ústavného súdu (petit). Preto považoval ústavný súd uvádzanie ústavných práv navrhovateľa len mimo petitu za súčasť jeho argumentácie.

V sťažnosti sa navrhovateľ výslovne odvoláva na všetky dokumenty a listinné dôkazy, ktoré predložil ústavnému súdu ako prílohy k jeho podnetu sp. zn. II. ÚS 37/01 doručenému ústavnému súdu 3. januára 2001. Zo spisu sp. zn. II. ÚS 37/01 ústavný súd zistil, že z rozhodnutí všeobecných súdov, ktorými boli podľa tvrdenia navrhovateľa porušené jeho práva, bolo najneskoršie prijaté 26. januára 1991 (rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 22 C 22/94). Všetky ostatné napadnuté súdne rozhodnutia mu predchádzali. Rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 22 C 22/94 napadol navrhovateľ dovolaním doručeným Okresnému súdu v Trnave 15. apríla 1999. To znamená, že rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 22 C 22/94 nadobudol právoplatnosť skoršie ako 15. apríla 1999.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Od právoplatnosti napadnutých súdnych rozhodnutí do 30. januára 2003, kedy bola sťažnosť podaná na pošte, uplynulo oveľa viac ako dva mesiace. Preto je sťažnosť v plnom rozsahu podaná oneskorene.

Navrhovateľ napadol tie isté súdne rozhodnutia aj podnetom doručeným ústavnému súdu 3. januára 2001, ktorý bol odmietnutý uznesením sp. zn. II. ÚS 37/01. Sťažnosťou však navrhovateľ namieta porušenie svojich iných práv.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. februára 2003